

„Bizalommal jöttem...”

Képviselői fogadóórán

Rövid hír jelent meg a Dél-Magyarországban, mely közreadta, hogy Lacsán Mihályné országgyűlési képviselő fogadóórát tart a gedői általános iskolában. Az új, modern iskola üttörőszobájában várta választoit a képviselőné.

A régi munkatárs

Halk kopogtatás az ajtón s belépett az első választó. A légkör az első pillanattól kezdve barátságos, hiszen mindig kedves esemény, ha régi munkatársak találkoznak. Evekig együtt dolgozott a képviselőné Kórsós Ferencel a Szegedi Cipőgyárban. Kórsós jelenleg a cipész ktszben dolgozik, így ritkábban találkozhatnak a régi munkatárs fogadóóráját kereste fel, hogy panaszát előadhassa.

Kórsós Ferenc csaknem megelégedett sérelméről, hiszen régi, közös dolgaikról beszélgettek. De végül a panasza terelődött a szó. A hatyastelepi óvoda szolgálati lakásából kell kiköltöznie, s lényegesen rosszabb lakást ajánlott fel a III. kerületi tanács, mint a jelenlegi. Lacsán Mihályné még a régi barátság kedvéért sem állítja munkatársát. Lakásügyekben egyedül a kerületi tanács társadalmi bizottsága hivatott dönteni. Baráti tanács hangzott el: forduljon bizalommal a társadalmi bizottsághoz, melynek tagjai a lehetőségekhez mérten segítenek.

Nem született döntés, nem kapott különösebb biztatást Kórsós Ferenc és mégis elégedetten távozott, mert megállapította, hogy Lacsán Mihályné országgyűlési képviselő a régi jó barát, határozott, egyenes asszony.

Egy síró asszony

Törékeny asszony a következő választó.

— Drága Lacsán elvtársnő — kezdte — bizalommal jöttem, csak maga segíthet.

Ezután szomorú történetet mesélt el. Férjétől, aki most szabadult a börtönből, különvált, de lakás hiányában három nagylányával volt férje anyjánál lakik egyszobakonyhás lakásban. A férj házaérkezésével türethetetlen állapot alakult ki. Tanácsért, segítségért jött S. M.-né az országgyűlési képviselőhöz.

Lacsán Mihályné jól ismeri S. M.-né ügyét. Korábban már sokat fáradozott azért, hogy megnyugtatóan intézzék el a szerencsétlenül járt asszony problémáját. A képviselőné noteszébe újabb bejegyzés került, s a megjegyzés rovatba a »sürgős!« szó. Családok békességéről, három gyermekéről van szó, sürgős intézkedésre van szükség.

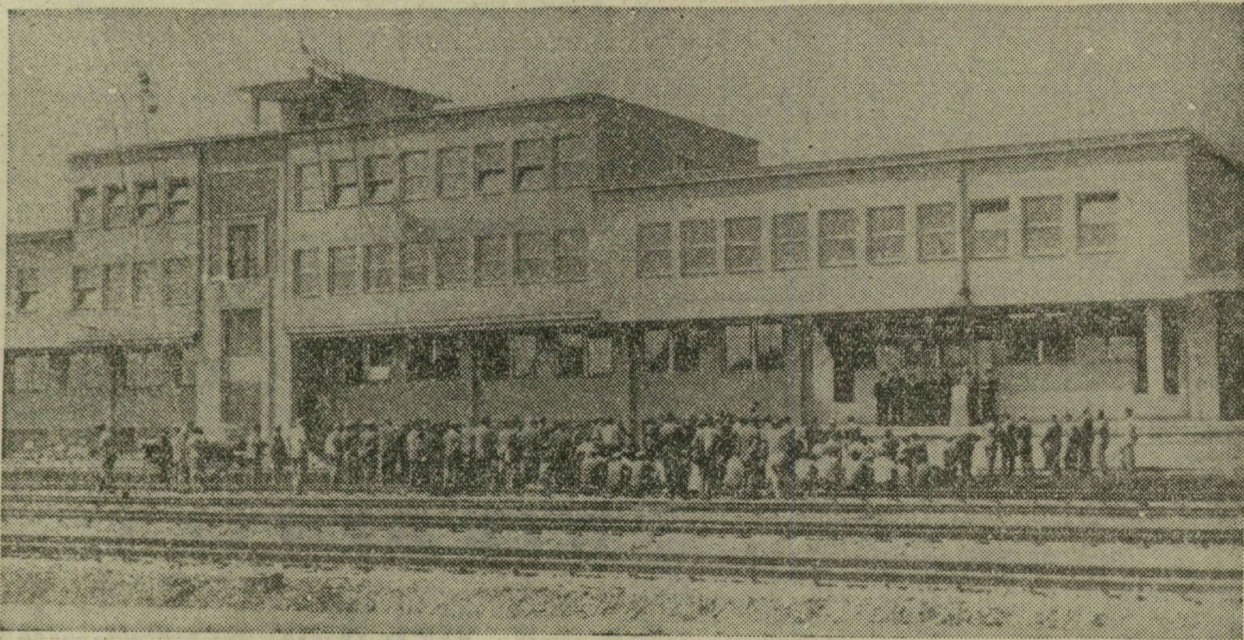
A kisirt szemű asszony megnyugodva távozott, jó kezekbe került ügye intézése.

Egy rendeletről

Korom Pál József Attila sugárút 170. szám alatti la-

Átadták a forgalomnak

Sturovóban átadták a forgalomnak a 127 millió korona költséggel épült csehszlovák-magyar átrakodó állomást. A képen: a pályaudvar az átadási ünnepségen

(MTI — Külföldi Képszolgálat)

Most még Kőbánya segít

Máris eredményes a szegedi és a budapesti gyár szocialista szerződése

Autók jönnek és mennek. Dokumentációs adatokat, szövéshez előkészített hengerket szállítanak Budapestre, a Kőbányai Textilművekből a Szegedi Textilművek épülő szövödéjébe. A két vállalat alig egy hónapja szocialista szerződést kötött egymással.

Egy éve kezdődött

Kapcsolatuk egy éve kezdődött. Tavaly májusban először 25 szegedi fiatal látogatott el Kőbányára. A kínai gyártmányú automata szövőgépek nagyüzemi termelését tanulmányozták. Abban az időben adott át a budapesti üzem tíz gépet a szegedinek, hogy velük szövőket tanítsanak, művezetőket képezzenek. Amikor az idén márciusban megérkezett Kínából Szegedre az első gépszállítmány, 150 szövőszék. Somogyvári László, a budapesti üzem gyárrésztvevője, eljött segíteni.

A kőbányai textilben már három éve dolgoznak kínai gépekkel. Az indulás, az első gépek összerakása nekik még sok gondot okozott, de végül gazdag tapasztalatokat szereztek ebben a munkában. Ezekből a kezdeti nehézségektől igyekeznek, amennyire csak lehet, megkímélni most a szegedieket.

A szocialista szerződés megkötése óta eltelt hónap alatt 13 láda gépalkatrészt érkezett Budapestre. Kínából ugyanis mindeddig csak komplett gépek jöttek, külön alkatrészek és vetélők még

nem. Hiányuk pedig nagymértékben hátráltatja a már beszerelt gépek működését. A kőbányaiak csomagolták ami csak kellett, és küldték. Persze, ha egyszer Kőbányán lesz hiány valamiben — és a Szegedi Textilművek már megkapta az alkatrészeket — majd visszaadják a segítséget.

Apró, de hasznos újítások

Somogyvári László már a szegedi üzemet is a magáénak érzi, hiszen két évre jött ide. Szívesen beszél a szocialista szerződés eddig elért eredményeiről.

— A szerződésben szó van az újítások kölcsönös cseréjéről is. A kínai gépekben bevezetett újítások műszaki leírását mind elküldték Pestre. Közülük néhányat már be is vezettünk. Ezek természetesen nem jelentenek konstrukciós változtatást. Többnyire apró, de mégis jelentékeny újítás valamennyi. Az is előfordult már, hogy szegedi tapasztalat átvételét határozták el Kőbányán.

Wieland Ferenc is tölük jött Szegedre.

— Nagy segítség volt az is — mondja —, hogy a kínai gépek teljes műhelyrajzát, valamennyi dokumentációját készen kapta az új szövőde. Az, hogy nem volt szükség rajzok készítésére, másolására, sok időt takarított meg.

Legalább annyit, mint egyes módszerek, gépbeállítási eljárások, a sablonhasználat és a gépellenzés tapasztalatainak továbbadása.

Majd ha a szegedi szövőde felépül

A szerződés többi részének megvalósítására csak később kerülhet sor. Akkor, ha már a Szegedi Textilművek is valamennyi új szövőgéppel termel. Akkor lehet majd az elért eredményeket összehasonlítani, közös kísérleteket végezni, a gyártástechnológiát kicserélni. Akkor versenyezhetnek majd egymással a két üzem szocialista brigádjai is. De amíg teljes kapacitással megindulhat a termelés, addig bizony még jó néhány hónap eltelik.

Jönnek és mennek az autók. Dokumentációs adatokat, alkatrészeket, szövéshez előkészített fonalhengerket szállítanak. Egyelőre a kőbányaiak adnak többet, és ez érthető is, hiszen náluk már három éve csatognak a kínai automata szövőgépek. Amíg eljutottak az átlagos 11 ezer óránkénti vetés szép teljesítményéhez, kudarcokban és sikerekben egyaránt gazdag utat kellett megtenniük. A sikereket most tovább adják, a kudarcoktól pedig igyekeznek megkímélni testvérvállalatukat, a Szegedi Textilműveket.

Méry Éva

Konstruktőrök a szerszámgépgyártás feladatairól

Megkezdődött a Gépipari Tudományos Egyesület csempeli csoportjának a szerszámgépek és a kisjárművek tervezési és gyártási problémáiról rendezett

kétnapos konferenciája. Az első napon a szerszámgépgyártás feladatait vitatták meg.

A tanácskozás, bár a következő évek közvetlen tennivalóiról szólt, érintette a távlati feladatokat is. Így például foglalkozott azzal, hogy a 20 éves távlati tervben

szerszámgépgyártásunkat 7-9-szeresére kell növelni.

A szakemberek elmondották, hogy az ipar színvonalának rohamos növekedése következtében az utóbbi években gyártott

hagyományos szerszámgépek iránt erősen csökkent a kereslet.

Ezért a hagyományos berendezések termelését a jövőben csak minimálisan növelik.

A vita során a felszólalók felhívták a figyelmet arra, hogy a szerszámgépgyártás fejlesztésével egyidőben

gondoskodni kell a hozzá kapcsolódó üzemek, például az öntödék gépesítéséről, automatizálásáról is.

A tanácskozást szerdán a kerékpár- és motorkerékpárgyártás konstruktőreinek, szakembereinek megbeszélésével folytatják. (MTI)

Vendéglátásunk jó hírnevéért

Különösen a szabadtéri játékok közeledtén újból és újból előkerül a téma: a vendéglátóhelyek színvonala. Kétségtelenül nagy a fejlődés az elmúlt években. Elég, ha csak néhány korszerűsítésre gondolunk, valamint a roszhír talponállók megszüntetésére, s egyebek között a külső városrészekben is olyan csinos, jól felszerelt cukrászdák létrehozására, mint például a Petőfi Sándor sugárúti Szivárvány Búfé. Remélhetően tovább emelkedik a vendéglátás színvonala a Tisza Szállótérre sokat emlegetett megnyitásával, s más kisebb helyek létesítésével, mint például a Kölcsey utca sarkán volt 4-es italbolt Luca-székeként húzódó átalakításával. Jogosan van mire hivatkoznunk, ha szóba kerül a város vendéglátóiparának fejlődése. Mindez azonban korántsem jelenti, hogy ne lennének gondok, akár a vendéglátóipar vezetőit, akár magukat a nagyközönséget, a vendéglők látogatóit hallgatjuk.

Erről tanúskodott az a körlátogatás is, amelyet a város párt- és tanácsvezetői tettek, hogy megismerkedjenek a vendéglátóhelyek problémáival. Ezek között számos különféle nehézség található, mint például a szűk konyhahelyiség

a Sárkány-vendéglőben vagy az Április 4. uti Béke Étteremben, ami nyilvánvalóan nagymértékben nehezíti a jó munka, a választékos étlap lehetőségeit. A helyiséggond egyébként is több helyen fölvetődött, magában a központi cukrászüzemben is, ahol szinte csodálatos, hogy olyan zsúfolt körülmények között milyen kitűnően teljesítik feladatukat: a cukrászdák, vendéglők ellátását igen sokféle süteménnyel.

Nemcsak a körlátogatás, de a napi tapasztalatok is azt mutatják, hogy ha vendéglátásunk színvonala általában kielégítő is, mégsem áll olyan fokon, hogy nyugodtan, megelégedetten lehettünk vele, s most a nyári hónapokban bátran várhatnánk az idegeneket. Nem szölok most a helyenként még mindig előbukkanó figyelmetlenségekről, a vendég felesleges és udvariatlan megvárakoztatásáról, a vendég kéreseinek „lerázásáról” a könnyebb munka kedvéért és hasonlókról. Ezek olyan dolgok, amelyekre állandóan ügyelni kell, s a magára valamit is adó üzletvezető a legkényesebben figyel rá, nehogy vendéglőjében ilyesmi előfordulhasson — mint ahogyan sajnos ma még időnként előfordul.

Még ennél is fontosabb kellene élni a meglevő adottságokkal, lehetőségekkel. Miért kellett leszerelni a Boszorkánykonyha automata tej-, kávé-, kakaógépét, ami Budapesten több helyen is annyira bevált? A nagy költséggel létesített és igen hangesztos Sárkány-kerthelyiségre miért nem hívják fel valami különlegességgel figyelmet? Egészen biztos, hogy még akár a város másik feléből is szívesen menének e kellemes helyre, ha gondólnának erre az egyébként lelkes vendéglátóipari szakemberek. Miért csak a Virág Cukrászdnál és az Alföldinél van utcai „kert-helyiség”, holott akár néhány asztallal többfelé is kellemes lenne.

S ami szinte a legfőbb és legáltalánosabb probléma: az ételek választéka. Ez jóformán valamennyi vendéglőnkre vonatkozik Szegeden. Ez nem is pénz kérdése: csupán az ötletesség, leleményesség. Mert hiszen minden jó szakács tudja, hogy ugyanaból a nyersanyagból hányféle ételt lehet elkészíteni. Vendéglőink étlap-

jai jelenleg túlságosan egyhangúak, jóformán csak a legközismertebb ételfélék szerepelnek rajta, pedig időnként egy-egy különlegesség nemcsak a vendégeknek esne jól, hanem egészen biztosan a forgalmat is megnövelné. Milyen jó kezdeményezés volt például a Hági időnként megrendezett vadászvacsorája vagy magyar vacsorája stb.

Csak helyeselhetők, hogy a tanács kezdeményezésére a vendéglátó vállalat elhatározta, hogy hét jelentősebb vendéglőjében június 15-től állandóan tartanak tájékoztató és magyaros ételeket. Így például a Hági bevezeti a szegedi tarhonyás húst, a bográcsgulyást és rendszeresen élő csirkét tart, amelyet a vevő kívánságára levágnak és fóliában sütnék meg. A Szőke Tisza helyesen elsősorban a halkülönlegesekre specializálja magát: halkocsonyát, haltőpörtöt tartanak és itt végre ismét kapható lesz Szegeden, a hal városában szinte már a köztudatból is kiveszett halpaprikás galuskával. A Vigadó érdekessége lesz, hogy bográcsos ételeket készít, s lehetőleg a szabadban állítja fel a bográcsot, hadd csiklandozzák a finom illatok a vendégek orrát. Hasonlóképpen szabadbani flekkensütő beállítását tervezik a Sárkányban is.

A szkeptikus szegedi vendéglátókat erre azt mondja, hogy „jó, jó ez, nagyon szép és helyes, csak azután nehegy már kora este ott legyen az az étlapon a finom ételek előtt, jelezve, hogy kifogyott”. S a szkeptikus vendégnek lehet, hogy igaz van. Sok szívet, ötletességgel, leleményességgel kell megszervezni, hogy a szegedi vendéglátás méltó legyen a hírnevére, s tovább fejlődjön, javuljon, mert — valljuk meg magunk között — néha-néha szígyenkezni is kell már más nagyvárosiak előtt. Márpedig a szabadtéri alatt nem szeretnénk semmiért sem szígyenkezni.

A legfontosabb azonban mindehhez tegyük hozzá: Nemcsak a szabadtériből áll a világ! A város lakói jogosan kérik: egész évben érezzék jól magukat, ha bármelyik vendéglőt is keresik föl. A lehetőségek egyre inkább adóttak, s bizonyára nem hiányzanak azok sem, akik szakszerűen élnek a lehetőségekkel.

Lőkös Zoltán